

INVERSIUNEA UTERINĂ – O PROBLEMĂ ACTUALĂ ÎN OBSTETRICA CONTEMPORANĂ?

Constantin Burnus¹, Hristiana Caproș², Olga Dobrea³

¹ USMF „Nicolae Testemițanu”, Disciplina de Obstetrică, Ginecologie și Reproducere Umană, doctor în științe medicale, conferențiar universitar

² USMF „Nicolae Testemițanu”, Disciplina de Obstetrică, Ginecologie și Reproducere Umană, doctor în științe medicale, conferențiar universitar

³ USMF „Nicolae Testemițanu”, studentă

Cuvinte-cheie: inversiune uterină, hemoragie post-partum, perioada a treia activă, complicații în perioada puerperală

Introducere

Inversiunea uterină este o complicație cunoscută în obstetrica clasică, asociată cu morbiditate și mortalitate maternă. Incidența acestei afecțiuni variază între 1 la 2.000 și 1 la 50.000 de nașteri. În practica obstetrică modernă, se consideră că managementul activ al expulziei placentei în timpul celei de-a treia etape a nașterii reprezintă un factor crucial pentru prevenirea inversiunii uterine. Cu toate că acest management activ poate reduce semnificativ riscul de hemoragie postpartum, aplicarea incorectă a acestuia poate favoriza dezvoltarea inversiunii uterine.

Scopul acestui studiu constă în analiza literaturii publicate referitoare la problema inversiunii uterine din perspectiva obstetricii contemporane, incluzând estimarea incidenței, modalitățile de raportare și factorii de risc atribuiți acestei complicații obstetricale.

Materiale și metode

Materialul pentru acest studiu a fost colectat din mai multe surse de date, și anume: Cochrane Library, Hinari, PubMed, Google Scholar, BMC, Elibrary, Pubmed și SciSpace. Au fost incluse publicațiile în limbile franceză, engleză, rusă și daneză, publicate în perioada 2014-2024. S-au studiat serii de cazuri sau descrieri de cazuri clinice, ghiduri și protocoale naționale.

Rezultate

Pe parcursul anilor 2014-2024, în sursele internaționale au fost publicate 29 de articole referitoare la inversiunea uterină. Două dintre aceste publicații au prezentat serii de cazuri: o serie de trei cazuri a fost publicată în 2022, în India, de către Kaur Amanjot și Singh Beant, iar o altă serie de 2 cazuri a fost descrisă în același an, în Federația Rusă, de către Tskhai V. B., Glyzina Yu. N., Kupriyanova Yu. N. de la Universitatea Medicală de Stat din Krasnoyarsk, care poartă numele prof. V.F. Voino-Yasenetsky, Centrul Clinic Regional Krasnoyarsk pentru Sănătatea Mamei și Copilului, Krasnoyarsk, Federația Rusă. Celelalte 26 de articole prezintă descrieri de cazuri clinice individuale, publicate în diverse țări, inclusiv India, Africa, Portugalia, Japonia, Brazilia, Bangladej și Danemarca, majoritatea fiind publicate în anul 2022. Această tendință de creștere a publicațiilor reflectă o revizuire a acestei complicații și o conștientizare a gravității sale. Conform unei publicații de Thomas F. Baskett MB, FRCSC, după instituirea managementului activ al celei de-a treia etape a travaliului în 1988, incidența inversiunii uterine acute după nașterea vaginală a scăzut de 4,4 ori.

Cauzele care ar fi declanșat inversiunea uterină, menționate în aceste lucrări, sunt următoarele: tracțiunea excesivă a cordonului ombilical – 34,48%; patologia contractibilității uterine – 10,34 %; presiunea asupra fundului uterin – 6,89%; localizarea fundică a placentei – 3,44%; inserția patologică placentară (placenta accreta) – 3,44%; lăuzele în urma epiziotomiei – 3,44%; cordonul ombilical scurt –3,44%. Raportul dintre femeile multipare și cele primipare este de 13:14. Această proporție echilibrată este cauzată de nașterile la domiciliu cu o conduită incorectă a perioadei de delivrență placentară, manifestată prin tracțiunea excesivă a cordonului ombilical sau presiunea agresivă pe fundul uterului, acest obicei fiind cel mai des întâlnit în India, unde se înregistrează cele mai multe cazuri de inversiune uterină.

Concluzii

Cu toate că incidența inversiunii uterine a scăzut odată cu implementarea managementului activ al celei de-a treia etape a travaliului, aceasta rămâne o problemă actuală până în prezent. Fiind o complicație foarte rar întâlnită, este important să fie adusă în atenția medicilor obstetricieni debutanți pentru a fi recunoscută și tratată corespunzător. Recunoașterea și tratarea acestei complicații pot contribui semnificativ la

reducerea ratei de morbiditate și mortalitate asociată. Totodată, informarea publicului cu privire la riscurile și semnele de avertizare asociate cu inversiunea uterină poate stimula căutarea rapidă a asistenței medicale și poate îmbunătăți rezultatele pentru femeile care se confruntă cu această complicație.

Raportarea și înregistrarea cazurilor de inversiune uterină din partea sistemului de sănătate ne vor permite să avem o statistică corectă și să dezvoltăm strategii eficiente pentru managementul de corectare a inversiunii uterine.

Mediatizarea inversiunii uterine prin publicații științifice și înregistrarea acestora în bazele de date ne poate ajuta să modificăm fișa de observație a gravidei și să elaborăm un protocol clinic național care să ofere sprijin medicilor obstetricieni în gestionarea acestei complicații.